

= 9206

SUD BOSNE I HERCEGOVINE-SARAJEVO
 Prim. jona [redacted] pod tim (oblika preporučeno)
 06.05.2009. god. u [redacted] primjarka op
 [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
 P. dato poštom preporučeno na recepta dana [redacted]
 23. [redacted] godina
BOSNA I HERCEGOVINA [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
TUŽILAŠTVO TUŽITELJSVO BIH
 [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
 [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
 Broj: KT-RZ-35/08
 Sarajevo, 24. aprila 2009. godine

Šifra MUP / Crk. BiH
 Brojna odjeljenja / Apokodna od. [redacted] [redacted]
 [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
 [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
 x. 120/09/710
 (+ 30 min) 10 (min) [redacted]
 06-05-2009 10 [redacted]
 16 x optužnica + [redacted] [redacted]
 [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]

**SUD
 BOSNE I HERCEGOVINE
 Sudiji za prethodno saslušanje**

Na osnovu člana 35. stav 2. tačka i) i člana 226. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, podižem:

OPTUŽ

SUD BIH
 SUD BIH
 SUD BIH

Optužnica KT-RZ-35/09
 DANA DANA
 06.05.2009.
 Sudija

Protiv:

- SMAJIĆ IZETA** z. Iz^m i „Bi^m“, sin Idriza i Mejre rođ. Ramić, rođen 18.06.1961. godine u mjestu Tojšići, općina Kalesija, nastanjen u Tuzli ul. Ive Andrića br. 79., JMBG: 1806961180021, Bošnjak, državljanin BiH, pismen, po zanimanju automehaničar, završio ŠUP /automehaničar/, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, vojsku služio 1980./81. u Beogradu, vodi se u VE Tuzla, bez čina, bez odlikovanja, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan.

Što je:

U vrijeme oružanog sukoba u BiH, kao pripadnik jedinice rezervnog sastava MUP-a, samostalna četa „Mosnik“ postupio protivno odredbama Međunarodnog humanitarnog prava, pri tome kršeći odredbe člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije za poboljšanje položaja ranjenika i bolesnika u oružanim snagama u ratu od 12. augusta 1949. godine, tako što je:

Dana 15.05.1992. godine u Tuzli, nakon što je vojnik JNA [redacted] ranjen u pucnjavi koja se desila oko 19,00 sati na raskrsnici

Brčanska Malta, prilikom izlaska kolone JNA iz kasarne „Husinska Buna“ prišao ranjenom [REDAKCIJA], koji je usljed zadobivenih povreda bespomoćno ležao pored ceste u naselju Slavinovići, te mu u usta stavio cijev pištolja i pucao s namjerom da ga liši života, a zatim se udaljio u nepoznatom pravcu, dok je oštećeni [REDAKCIJA] tom prilikom zadobio kvalifikovane teške tjelesne ozljede i nakon čega je njegov život spašen ljekarskom intervencijom u bolnici „dr. Mustafa Mujbegović“ u Tuzli.

Dakle,

kršeći pravila Međunarodnog humanitarnog prava za vrijeme oružanog sukoba na području općine Tuzla, pokušao lišiti života ranjeno lice.

Čime je,

Počinito krivično djelo- Ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika iz člana 174. stav 1. tačka a), u vezi sa članom 26. i 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Zbog toga

Predlažem da Sud BiH

I

Zakaže i održi glavni pretres, na koji treba pozvati sljedeća lica,

- tužioca Tužilaštva BiH,
- optuženog Smajić Izeta,
- branioca optuženog, advokata Konjić Rifata iz Tuzle.

II

Prijedlog dokaza, koji se trebaju izvesti na glavnom pretresu:

a) Saslušanje u svojstvu svjedoka:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

b) Saslušanje u svojstvu vještaka:

- 1.

c) Iznošenje dokaza:

1. **Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti, Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine od 08. aprila 1992. godine /"Službeni list RBiH", broj: 1/92 od 09.04.1992. godine/;**
2. **Podaci iz evidencije za Smajić Izeta sin Idriza, Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata-Sektor za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze, broj: 07-03-30-3/07 od 18.02.2008. godine;**
3. **Stranica VOB 1 sa podacima za Smajić Izeta, broj: 236 /ovjerena kopija/;**
4. **Matični karton na ime Smajić /Idriz/ Izet od 01.06.1978. godine /ovjerena kopija/;**
5. **Jedinični karton na ime Smajić /Idriz/ Izet od 01.06.1978. godine /ovjerena kopija/;**
6. **Službena zabilješka Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-157/07 od 17.09.2007. godine;**
7. **Naredba SIPA-i, Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-157/07 od 14.11.2007. godine;**

8. Akt Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, Sektor kriminalističke policije Tuzla, broj: 08-02/3-4-04.3-478/07 od 15.11.2007. godine;
9. Obavještenje o postupanju, Državne agencije za istrage i zaštitu-Regionalni ured Tuzla, broj: 17-15/3-1-04-2-300/07 od 27.11.2007. godine;
10. Naredba o vještačenju, Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-35/08 od 29.04.2008. godine;
11. Pismeni nalaz i mišljenje [REDACTED] od 10.05.2008. godine, vezano za povređivanje [REDACTED];
12. Istorija bolesti na ime [REDACTED] Regionalni medicinski centar „dr. Mustafa Mujbegović“ Tuzla, Odjeljenje ORL broj: 213/493 /ovjerena kopija/;
13. Otpusna lista na ime [REDACTED] Regionalni medicinski centar „dr. Mustafa Mujbegović“ Tuzla, Odjeljenje ORL broj: 213/493 od 09.06.1992. godine /ovjerena kopija/;
14. Laboratorijski nalaz na ime [REDACTED] Zavoda za medicinsku bihemiju Tuzla /ovjerena kopija/;
15. Temperaturni list na ime [REDACTED] /ovjerena kopija/;
16. Nalaz uzorka krvi na im [REDACTED] Zavod za transfuziju krvi Tuzla od 15.05.1992. godine /ovjerena kopija/;
17. Kartoni ličnih karata na ime Smajić /Idriz/ Izet, Smajić /Mustafa/ Izet i Smajić /Smajo/ Izet sa fotografijama korištenim za potrebe identifikacije;
18. Izvodi iz CIPS-a na ime Smajić /Idriz/ Izet, Smajić /Smajo/ Izet i Smajić /Mustafa/ Izet sa fotografijama korištenim za potrebe identifikacije;

III

Rezultat istrage:

Rezultat provedene istrage na nesumnjiv način potvrđuje osnovanost ove optužnice, tj. da je osumnjičeni Smajić Izet počinio krivično djelo iz člana 174. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 26. i 180. stav 1. istog Zakona. Na ovakav zaključak upućuju svi dokazi prikupljeni tokom istrage, prije svega, izjave saslušanih svjedoka i materijalna dokumentacija. Ova istraga je protažila iz drugog istražnog spisa, tj. spisa broj: KT-RZ-157/07, kao zaseban događaj.

Da je u kritičnom periodu postojao oružani sukob na području BiH, pa samim time i na teritoriji općine Tuzla kao nesporno protizlazi iz Odluke o proglašenju neposredne ratne opasnosti Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine od 08. aprila 1992. godine („Službeni list RBiH“, broj: 1/92 od 09.04.1992. godine), ali i iz iskaza saslušanih svjedoka, pa i samog osumnjičenog.

Krivično-pravna radnja koja se stavlja na teret osumnjičenom, tj. ubistvo ranjenika u pokušaju, predstavlja teške povrede Ženevske konvencije za poboljšanje položaja ranjenika i bolesnika u oružanim snagama u ratu od 12. augusta 1949. godine. Oštećeni [REDAKCIJA] je u periodu koji obuhvata optužnica, bio pripadnik JNA i bio je ranjen u pucnjavi, koja se desila tog dana, kao rezultat oružanog sukoba. Kao takav, bio je zaštićen navedenom Ženevskom konvencijom, a te činjenice potvrđuju i izjave svjedoka, kao i materijalna dokumentacija. Ali i pored toga osumnjičeni je u namjeri da ga liši života, pucao mu iz vatrenog oružja u usta, te je [REDAKCIJA] ostao živ samo zahvaljujući blagovremenoj ljekarskoj pomoći

Blanketni propis:

Član 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije za poboljšanje položaja ranjenika i bolesnika u oružanim snagama u ratu od 12. augusta 1949. godine, propisuje da:

„U slučaju oružanog sukoba koji nema karakter međunarodnog sukoba i koji izbije na teritoriji jedne od Visokih strana ugovornica, svaka od Strana u sukobu bit će dužna da primjenjuje bar slijedeće odredbe:

- 1. Prema licima koja ne učestvuju neposredno u neprijateljstvima, podrazumijevajući tu i pripadnike oružanih snaga, koji su položili oružje i lica onesposobljena za borbu usljed bolesti, rana, lišenja slobode ili iz bilo kojeg drugog razloga, postupat će se u svakoj prilici čovječno, bez ikakve nepovoljne diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, vjeri ili uvjerenju, spolu, rođenju ili imovnom stanju ili bilo kojem drugom sličnom mjerilu.**

U tom cilju zabranjeni su i zabranjuju se u svako doba i na svakom mjestu, prema gore navedenim licima slijedeći postupci:

a) Nasilje koje se nanosi životu i tjelesnom integritetu, naročito sve vrste ubistava, osakaćenja, svireposti i mučenja.

Da je osumnjičeni Smajlić Izet u inkrimisanom periodu bio pripadnik Jedinice rezervnog sastava MUP-a, samostalna četa „Mosnik“, proizilazi iz akta Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata-Sektor za pitanja evidencija iz oblasti vojen obaveze broj: 07-03-30-3/07 od 18.02.2008. godine, a u kojem se navodi da je imenovan u periodu od 08.04.1992. do 24.07.1992. godine bio pripadnik navedene jedinice, a od 29.03.1993. do 10.02.1996. godine pripadnik VJ 5902 /Logistička baza Tuzla/. Ove činjenice su konstatovane i u matičnom i jediničnom kartonu imenovanog.

Osumnjičeni Smajlić Izet dao je iskaz u istrazi u prisustvu svog branioca. Potvrđuje da se manevarskoj četi policije pridružio 07.04.1992. godine. Događaj koji mu se stavlja na teret u cijelosti poriče. Daje svoje viđenje dešavanja od 15. maja 1992. godine i iznosi svoja zapažanja u vezi sa sukobom tog dana. Oštećenog ne poznaje, a tvrdi da je bio udaljen 100-njak metara od mjesta za koje oštećeni [REDAKCIJA] tvrdi da je tu ležao ranjen, tj. u jarku pored puta u blizini benzinske pumpe „Slavinovići“. Međutim, ovakva njegova odbrana je u suprotnosti sa izvedenim dokazima, a koji ukazuju na slijedeće.

Svjedok-oštećeni [REDAKCIJA] više puta je davao svoju izjavu, kako u Centru javne bezbjednosti Bijeljina, tako i u Tužilaštvu BiH. U izjavi datoj u CJB Bijeljina od 30.06.2005. godine, ističe da se raspitivao o licu koje je pucalo u njega, te da je saznao da se radi o Izetu Smajliću zv. „Bili“, da radi u „Autosaobraćaju“ u Tuzli kao automehaničar, preko puta fabrike Solana na Ircu i da stanuje u naselju Batva. Pošto je prethodno bio ranjen u obje noge, ruku i kuk, predpostavlja da je Smajlić pucajući mu u usta htio da ga „ovjeri“, odnosno ubije. Ističe, da njegov izgled lica ne može nikada zaboraviti i da bi ga mogao uvijek prepoznati. U izjavi datoj u Tužilaštvu BiH 17.09.2007. godine, opisuje svoje ranjavanje, a zatim i događaj koji je predmet ove optužbe. Daje detaljan opis lica, koje mu je tog dana pucalo u usta. Ističe, da je i kasnije kolima hitne pomoći prebačen u bolnicu na Gradini, gdje je operisan. Tu ostaje do 09.06.1992. godine. Kasnije, kada je stigao u Bijeljinu saznao je neke informacije od [REDAKCIJA] a koji su nekada radili u preduzeću „Trans-servis“ u Tuzli i koji su

mu rekli, da je jedan njihov kolega po nadimku „Bill“ pričao kako je 15. maja kod benzinske pumpe pucao nekom vojniku u usta. Ovom prilikom oštećenom [REDACTED] su od strane tužioca pokazane tri fotografije označene samo sa brojevima 1., 2. i 3., nakon čega je isti rekao, da se na fotografiji pod rednim brojem 3. nalazi osoba koja mu je pucala u usta. Ta fotografija, inače prikazuje osumnjičenog. U izjavi datoj također u Tužilaštvu BiH od 11. marta 2008. godine, oštećeni [REDACTED] pojašnjava zbog čega je dao oprečnu izjavu u dijelu koji se odnosi na vrijeme njegovog napuštanja Tuzle, tj. da isti nije razmijenjen 15.07.1992. godine, kako je prvobitno tvrdio, već da je sa porodicom istu napustio 18. maja 1993. godine. I ovom prilikom su mu od strane tužioca pokazane tri fotografije, bez identifikacionih oznaka, numerisane brojevima 1., 2. i 3., kom prilikom je na fotografiji broj 2., identifikovao osumnjičenog uz konstataciju da je to njegova fotografija iz mladih dana, a u odnosu na fotografije koje su mu predložene na prethodnom ispitivanju, te da na ovoj fotografiji više odgovara opisu osumnjičenog kojeg je dao ranije.

Iz Službene zabilješke Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-157/07 proizilazi da su 17.09.2007. godine, prilikom saslušanja [REDACTED] u Tužilaštvu predložene tri fotografije, a koje su prethodno pribavljene iz CIPS baze podataka, označene sa brojevima 1., 2. i 3., bez podataka o identitetu, kom prilikom je na fotografiji br. 3., prepoznao lice koje mu je pucalo u usta. Zatim slijede identifikacioni podaci sa lica sa fotografije broj 3., tj. podaci za osumnjičenog, a navode se i podaci za druga dva lica sa preostale dvije fotografije. Radi se o licima istog imena i prezimena kao osumnjičeni, ali sa drugim ličnim podacima.

Za potrebe identifikacije Tužilaštvo BiH je putem nadležnih organa pribavilo i fotografije i tih lica iz kartona ličnih karata, a što proizilazi iz materijalnih dokaza uz ovu optužnicu.

Svjedok [REDACTED] ističe da je radio u preduzeću „Trans-servis“ Tuzla- OOUR „Kiper vozila“ do februara 1992. godine. Nakon toga, nije bio radno angažovan, da bi 1993. godine počeo da radi u Međunarodnom Crvenom krstu u Tuzli. Sada živi u Bijeljini, a dok je živio u Tuzli nije poznavao oštećenog [REDACTED] će kasnije upoznati u Bijeljini, kada je i čuo šta mu se je desilo 15.05.1992. godine. Pošto mu je spomenuo nadimak „Bill“ toga je zainteresovalo, jer je kao rođeni Tuzlak poznavao mnoge ljude iz Tuzle. Znao je dvojicu ljudi sa ovim nadimkom, jedan je bio Haskić Ismet, a koji je prije rata otišao na rad u Švicarsku, dok

je drugi Smajlić Izet, koji je s njim radio „Trans-servisu“ u Tuzli. Tada je Radovanu rekao za ovu dvojicu. Inače, za Smajlić Izeta je čuo da je bio pripadnik neke vojne policije i često ga je viđao u uniformi i sa oružjem. Smajlića nije viđao nakon odlaska iz Tuzle, a vidio ga je par mjeseci prije davanja izjave, kada mu je došao u automehaničarsku radnju da traži dijelove za auto. Odmah ga je prepoznao, s tim da je bio nešto deblji nego ranije. Napominje i da mu je [REDACTED] jednom prilikom došao u radnju sa nekim inspektorom iz policije u Bijeljini, te da mu je pokazao sliku lica, za koje je tvrdio da mu je pucalo u usta, kojom prilikom mu je [REDACTED] potvrdio da je to Smajlić Izet sa kojim je zajedno radio. Svjedoku su prilikom saskuštanaj predložene tri fotografije, označene samo sa rednim brojevima 1., 2. i 3., nakon čega se izjašnjava da je na fotografiji broj 2. Smajlić Izet, koji je sa njim radio u „Trans-servisu“ u Tuzli i da nema nikakvih dvojbi u njegov identitet.

Svjedok [REDACTED] ističe, da je kao vojnik JNA bio prisutan dešavanjima od 15. maja 1992. godine u Tuzli, kada je i sam bio ranjen. U jednom momentu, našao se od prilike naspram benzinske pumpe u „Slavinovičima“. Tu su mu prijatelji koji su bili sa njime pokušali pomoći, pa su ga smjestili u travu pored puta, a oni su otišli u obližnji Dom za nezbrinutu djecu, da traže dodatnu pomoć. U jednom momentu, do njega je doputao [REDACTED], koji je bio pogođen u noge i ruku, pa su njih dvojica tu skupa ležali i nastojali pomoći jedan drugom. Kada je počeo padati mrak, primjetio je da im prilaze četiri lica zbog čega se uhitio i pravio se da je mrtav. Kako se u jednom momentu [REDACTED] pomjerto, jedan od te četvorice, srednjeg rasta i smeđ prilazi [REDACTED] vadi pištolj i puca mu u usta. Kasnije će imati priliku da čuje od [REDACTED] da je uspio saznati da je osoba koja mu je pucala u usta imala nadimak „Bili“ i da je radio u nekom transportnom preduzeću u Tuzli. Inače, kritične noći i njega i [REDACTED] su sanitetskim vozilom, koje se tu pojavilo odvezli u bolnicu Gradina gdje im je ukazana ljekarska pomoć. U bolnici je ostao do 29.06.1992. godine. Svjedoku su od strane tužioca pokazane tri fotografije samo sa oznakama brojevima 1., 2. i 3., pri čemu se izjašnjava da mu osoba pod rednim brojem 3. najviše liči na onu osobu koja je pucala u [REDACTED] ali da se ne može sa sigurnošću o tome izjasniti. Na fotografiji se inače nalazi osumnjičeni.

Svjedok [REDACTED] izjavljuje, da je u Tuzli živio do oktobra 1993. godine. Radio je kao vozač od 1970. godine u preduzeću „Autoseobračaj“, koje je kasnije pripojeno preduzeću „Trans-servis“. U

istom je radio do 16. ili 17. maja 1992. godine. Poznaje [REDACTED] a upoznao ga je tokom 1992. godine, jer je sa roditeljima dolazio u kuću svoga djeda, a koji je živio u blizini kuće [REDACTED]. Dalje navodi, da je 15. maja 1992. godine sjedio u kafani zv. „Pivnica“, koja se nalazi oko 100 metara od raskrsnice Brčanska Malta. Čuo je žestoku pucnjavu, ali do jutra nije znao šta se zaista desilo. Sutradan, tj. 16. maja 1992. godine, je otišao na posao i tada je i čuo šta se desilo na Brčanskoj Malti. Tom prilikom je jedan mehaničar po nadimku „Bil“, kojem je tada znao ime i prezime, a sada mu ga se ne može sjetiti, počeo pričati kako je u jednom kanalu pored puta vidio ranjenog „četnika“, koji je tražio pomoć, ali da mu je „Bil“ prišao i pucao u usta da ne ustane iz kanala. Potom, fizički opisuje kako je tada „Bil“ izgledao uz napomenu, da je sa njim radio prethodnih 15 godina od ovog događaja, te da bi ga mogao uvijek prepoznati. Sjeća se da je, dok je „Bil“ pričao šta je uradio bilo još njihovih kolega, ali se ne sjeća ko po imenima. Kasnije je [REDACTED] i njegovom ocu kazao ime i prezime ovoga čovjeka koga su zvali „Bil“, te da su ga oni na osnovu toga kasnije tražili. Napominje, da je ovo njegov prvi iskaz u vezi sa predmetnim događajem, koji je dao nekom od zvaničnih organa. Svjedoku su potom od strane tužioca pokazane tri fotografije označene rednim brojevima 1., 2. i 3., pri čemu ističe, da mu osoba na slici broj 1. najviše liči na mehaničara zv. „Bil“. Ovom prilikom su mu predočene fotografije iz CIPS baze podataka. Zatim su mu predočene fotografije iz stare baze ličnih karata, također samo sa oznakama 1., 2. i 3., nakon čega izjavljuje da je osoba na fotografiji pod brojem 1. upravo osoba pod nadimkom „Bil“ o kojoj je prethodno govorio. Na navedenoj fotografiji se inače nalazi osumnjičeni.

Po Naredbi Tužilaštva BiH od 29.04.2008. godine, o vještačenju vjelesnih povreda oštećenog [REDACTED] stalni sudski vještak [REDACTED] specijalista sudske medicine je dana 10.05.2008. godine, dao svoj pismeni nalaz i mišljenje o karakteru povreda kod oštećenog, kao i načinu nanošenja istih. Za potrebe vještačenja, vještak je koristio raspoloživu medicinsku dokumentaciju na ime [REDACTED] a koja dokumentacija je sastavni dio materijalnih dokaza uz ovu optužnicu. Iz nalaza vještaka dr. [REDACTED] proizilazi:

Da je [REDACTED] proveo na liječenju u klinici „Dr. Mustafa Mujbegović“ od 16.05.1992. do 09.06.1992. godine, a da je zadobio povrede u predjelu lica, desnog lakta, obje noge. Kliničkim pregledom se konstatuje rana na bradi od ulaza metka sa nagnječenim prstenom, defektom donje vilice od 3 x 3, u fragmentima velika rana na bazi usta ispunjena koagulomom u dubini do sredine jezike, bočno zahvata obje pljuvačne

žiljezde sa obilnim krvarenjem iz obje jezične arterije. Isti dan po povrjeđivanju urađen operativni zahvat, toaleta, hemostaza, uvisavanje i mobilizacija donje vilice. Inače, iz otpusnog pisma protizilaze sve povrede imenovanog i to prostrelna rana u predjelu lica i baze usne šupljine i jezika, defekt u predjelu donje vilice veličine 3 x 3 cm i prostrelna rana u predjelu desne podlaktice i predjela obje nadkoljenice.

Na kraju, vještak daje svoje mišljenje tj., da je [REDAKCIJA] kod kojeg je konstatovana povreda u predjelu donje vilice sa izbijanjem kosti na mjestu ulaska projektila i prijeloma donje vilice, sa oštećenjem pljuvačnih žlijezda, povredom jezika i krvnih sudova jezika zadobio ovom prilikom tešku tjelesnu ozljedu-kvalifikovanu tešku. Kao podoban način za nastojanje iste, navodi se projektil ispaljen iz ručnog vatrenog oruđja.

Dakle, iz svih objektivnih dokaza, kao i iskaza svih saslusanih svjedoka, protizilazi osnovana sumnja da je Smajić Izet po osnovu individualne krivične odgovornosti, počinio krivično djelo-Ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika iz člana 174. stav 1. tačka a), u vezi sa članom 26. i 180. stav 1. KZ-a BiH, pa kako je ova optužnica osnovana i na zakonu zasnovana, to se i predlaže sudiji za prethodno saslušanje Suda Bosne i Hercegovine da istu potvrdi.

IV

Materijal koji potkrjepljuje navode optužnice:

1. Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Smajić Izeta, Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-35/08 od 30.05.2008. godine uz punomoć advokatu Konjić Rifatu iz Tuzle;
2. Zapisnici o saslušanju svjedoka oštećenog [REDAKCIJA] Tužilaštva BiH, broj: KT-RZ-157/07 od 11.03.2008. godine i KT-Rz-157/07 od 17.09.2007. godine uz fotografije o prepoznavanju i Zapisnik CJB Bijeljina broj: 12-02/4 od 30.06.2005. godine;
3. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDAKCIJA] Tužilaštva BiH, broj: KT-RZ-157/07 od 08.02.2008. godine, uz fotografije o prepoznavanju;

4. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDAKCIJA] Tužilaštva BiH, broj: KT-RZ-157/07 od 16.10.2007. godine, uz fotografije o prepoznavanju;
5. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDAKCIJA] Tužilaštva BiH, broj: KT-RZ-35/08 od 31.10.2008. godine uz fotografije o prepoznavanju.
6. Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti, Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine od 08. aprila 1992. godine /"Službeni list RBiH", broj: 1/92 od 09.04.1992. godine/;
7. Podaci iz evidencije za Smajić Izeta sin Idriza, Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata- Sektor za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze, broj: 07-03-30-3/07 od 18.02.2008. godine;
8. Stranica VOB 1 sa podacima za Smajić Izeta, broj: 236 /ovjerena kopija/;
9. Matični karton na ime Smajić /Idriz/ Izet od 01.06.1978. godine /ovjerena kopija/;
10. Jedinični karton na ime Smajić /Idriz/ Izet od 01.06.1978. godine /ovjerena kopija/;
11. Službena zabilješka Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-157/07 od 17.09.2007. godine;
12. Naredba SIPA-i, Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-157/07 od 14.11.2007. godine;
13. Akt Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, Sektor kriminalističke policije Tuzla, broj: 08-02/3-4-04.3-478/07 od 15.11.2007. godine;
14. Obavještenje o postupanju, Državne agencije za istrage i zaštitu- Regionalni ured Tuzla, broj: 17-15/3-1-04-2-300/07 od 27.11.2007. godine;
15. Naredba o vještačenju, Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-35/08 od 29.04.2008. godine;
16. Pismeni nalaz i mišljenje dr. [REDAKCIJA] od 10.05.2008. godine, vezano za povredtvanje [REDAKCIJA]
17. Istorija bolesti na ime [REDAKCIJA] Regionalni medicinski centar „dr. Mustafa Mujbegović“ Tuzla, Odjeljenje ORL broj: 213/493 /ovjerena kopija/;
18. Otpusna lista na ime [REDAKCIJA] Regionalni medicinski centar „dr. Mustafa Mujbegović“ Tuzla, Odjeljenje ORL broj: 213/493 od 09.06.1992. godine /ovjerena kopija/;

19. Laboratorijski nalaz na ime [REDAKCIJA] Zavoda za medicinsku biohemiju Tuzla /ovjerena kopija/;
20. Temperaturni list na ime [REDAKCIJA] /ovjerena kopija/;
21. Nalaz uzorka krvi na im [REDAKCIJA] Zavod za transfuziju krvi Tuzla od 15.05.1992. godine /ovjerena kopija/;
22. Kartoni ličnih karata na ime Smajić /Idriz/ Izet, Smajić /Mustafa/ Izet i Smajić /Smajo/ Izet sa fotografijama korištenim za potrebe identifikacije;
23. Izvodi iz CIPS-a na ime Smajić /Idriz/ Izet, Smajić /Smajo/ Izet i Smajić /Mustafa/ Izet sa fotografijama korištenim za potrebe identifikacije;

V

PRIJEDLOG

DA SE NA OSNOVU ČLANA 27. ZKP-A BIH PRENESE VOĐENJE POSTUPKA MJESNO NADLEŽNOM SUDU

Tužilaštvo BiH smatra da u konkretnom predmetu postoje uslovi da se u skladu sa članom 27. ZKP-a BiH, vođenje ovog postupka prenese na mjesno nadležan sud iz sljedećih razloga.

Prije svega, napominjemo da se ne radi o djelu protiv integriteta BiH, glavni pretres još nije zakazan, a po ocjeni Tužilaštva postoje i važni razlozi za prenošenje vođenja postupka na drugi mjesno nadležni sud.

Važni razlozi su prije svega, težina predmeta, obzirom da se ne radi o kompleksnom i vrlo osjetljivom predmetu, već o predmetu sa jednim događajem i jednim oštećenim, a radnja za koju se osumnjičeni tereti nema takve posljedice kod izvršenja djela, kao što su kod većine predmeta koji se procesuiraju pred Sudom BiH (npr. masovna ubistva, masovna silovanja, zlostavljanja i sl.). Osumnjičeni Smajić Izet u vrijeme izvršenja djela nije zauzimao nikakav komandni niti rukovodni položaj u policiji, te se njegova odgovornost ograničava na direktno i neposredno učestvovanje u izvršenju krivičnog djela, na način opisan u dispozitivu optužnice. Također, za ovaj

dogadjaj nema drugih osumnjičenih lica, a što proizilazi i iz iskaza svih saslušanih svjedoka. Osumnjičeni ni sada ne obnaša nikakvu vojnu, policijsku ili političku funkciju. U predmetu nema saslušanih svjedoka koji su tražili zaštitu, radi čega bi eventualno mogla postojati sumnja u kvalitetno ostvarivanje te zaštite pred drugim sudom. Sve ovo, tj. težina krivičnog djela, svojstvo i uloga učinitelja u izvršenju krivičnog djela i poslije, kao i ostale okolnosti su kriteriji za odabir i ustupanje predmeta Ratnih zločina, a napominjemo da su i sudije Suda BiH učestvovala u izradi tih kriterija.

Mišljenja smo, obzirom na do sad iznijeto, da bi u konkretnom slučaju i mjesno nadležni sud mogao provesti kvalitetan i efikasan krivični postupak, a evidentno je iz sudske prakse da se niži sudovi susreću sa mnogo kompleksnijim predmetima, nego što je ovaj. Na taj način, Sud BiH će održati i vanjski izraz poštivanja najviših standarda profesionalnosti, kao i povjerenja javnosti u pravosudne institucije BiH, a što će na najbolji način biti ostvareno, upravo ako Sud BiH provodi postupak samo u nasloženijim činjenično-pravnim predmetima ratnih zločina.

